

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 4 marca 2016 r.

DOOŚ-OAII.4210.31.2015.JSz.4

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 oraz 127 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23), dalej Kpa, w związku z art. 127 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2013 poz. 1235 ze zm.), dalej ustawy o oś, po rozpatrzeniu odwołania z dnia 8 października 2015 r. złożonego przez Teresę Szymańską; odwołania z dnia 8 października 2015 r. złożonego przez Ewę Jaworską, Jakuba Grudnika i Andrzeja Parola oraz odwołania z dnia 8 października 2015 r. złożonego przez radcę prawnego Daniela Łupińskiego, zastępującego Renatę Latoszewską, Andrzeja Latoszewskiego, Justynę Kapes-Czółnowską, Bogdana Kapesa, Krystynę Kapes, Jarosława Gutkowskiego, Różę Gutkowską, Grzegorza Zenoberga i Beatę Zenoberg od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 24 września 2015 r., znak WOOŚ-II.4210.54.2014.MW, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Budowa zachodniej obwodnicy Grodziska Mazowieckiego w ciągu drogi wojewódzkiej nr 579, relacji Kazuń Polski - Radziejowice, na odcinku od węzła z autostradą A2 (km 2+209,60) do drogi wojewódzkiej nr 579 w m. Kałęczyn (km 9+560,51)”

1. Uchylam punkt 1.2.11 decyzji w brzmieniu:

„Prace regulacyjne rzeki Basinki należy wykonać w okresach występowania niskich przepływów.”

i w tym zakresie orzekam:

„Prace regulacyjne rzeki Basinki, na odcinkach koryta istniejącego, należy wykonać w okresach występowania niskich przepływów, z wyłączeniem okresu od początku kwietnia do końca czerwca i od początku września do połowy grudnia. Prace polegające na odcinkowym przekładaniu koryta rzeki Basinki oraz rowów melioracyjnych należy poprzedzić wykonaniem nowego odcinka koryta. Następnie należy odciąć „stary” fragment koryta i przelożyć nurt do nowego koryta. Przed zasypaniem starego koryta należy odłowić zwierzęta w nim bytujące i przenieść je do nowego koryta (najlepiej na odcinek położony poniżej fragmentu objętego pracami). Należy zachować możliwość swobodnego przemieszczania się zwierząt (w tym płazów) wzdłuż i w poprzek koryta ciekłu. Do ubezpieczenia koryt rowów i rzeki Basinki zastosować geokratę, zasypaną szczelnie gruntem i obsianą mieszkanką traw. Nachylenie skarp rzeki Basinki nie powinno być większe niż 1:2.”;

2. Uchylam punkt 1.2.13 decyzji w brzmieniu:

„Odcinek drogi przebiegający w obrębie stawów kolidujących z inwestycją należy wykonać bez konieczności obniżania poziomu zwierciadła wody oraz bez szkody dla gruntów sąsiednich.”

i w tym zakresie orzekam:

„Odcinek drogi przebiegający w obrębie stawów kolidujących z inwestycją należy wykonać bez konieczności obniżania poziomu zwierciadła wody oraz bez szkody dla gruntów sąsiednich. Na odcinku od km 2+260 do km 2+750 należy zamontować tymczasowe ogrodzenia ochronne (na czas prowadzenia prac). Ogrodzenia w postaci płotków lub folii wygradzających powinny mieć wysokość nie niższą niż 50 cm nad poziomem gruntu z przewieszką o długości 5 cm, skierowaną „na zewnątrz” od placu budowy oraz być osadzone w gruncie na głębokość nie mniejszą niż 10 cm. Ogrodzeniami tymczasowymi należy także zabezpieczyć odwierty pod fundamenty ekranów akustycznych.”;

3. Uchylam punkt 1.2.28 decyzji w brzmieniu:

„Nie należy lokalizować zaplecza budowy i składować materiałów budowlanych w odległości mniejszej niż 100 m od kompleksu stawów oraz rzeki Mrowni i Basinki.”

i w tym zakresie orzekam:

„Nie należy lokalizować zaplecza budowy i magazynować materiałów budowlanych oraz mas ziemnych z budowy na terenach podmokłych oraz w odległości mniejszej niż 100 m od kompleksu stawów zlokalizowanych w km ok. 2+330 - 2+670 oraz rzeki Mrowni i rzeki Basinki.”;

4. Uchylam punkt 1.2.30 decyzji w brzmieniu:

„Prace związane z przełożeniem koryta cieku należy wykonać pod nadzorem przyrodniczym.”

i w tym zakresie orzekam:

„Wszystkie prace budowlane prowadzić pod stałym nadzorem przyrodniczym w postaci specjalisty/specjalistów (w szczególności herpetologa) z doświadczeniem w pracy w terenie. Nadzór przyrodniczy powinien być stale obecny na terenie budowy. Do obowiązków nadzoru przyrodniczego w szczególności będzie należeć:

- nadzór nad pracami związanymi z przełożeniem koryta rzeki Basinki i rowów melioracyjnych oraz likwidacją części zbiorników wodnych,
- kontrola okresowych zalewisk przed ich likwidacją - pod kątem wykorzystania tych miejsc jako miejsc rozrodu zwierząt, w szczególności płazów,
- stwierdzanie potrzeby, określenie metod przeprowadzenia i nadzór nad czynnościami związanymi z przeniesieniem zwierząt, ich form larwalnych i młodocianych ze stref zagrożenia,
- identyfikacja i wskazanie miejsc, do których należy przenieść zwierzęta,
- regularna kontrola wykopów, studzienek, separatorów, osadników oraz innych miejsc i urządzeń mogących stanowić pułapki dla zwierząt, odławianie uwieczonych zwierząt i przenoszenie ich poza teren prowadzonych prac,

- weryfikacja i kontrola skuteczności metod i urządzeń zastosowanych na placu budowy w celu przeciwdziałania przedostawaniu się zwierząt na ten teren, formułowanie i przekazywanie wykonawcy robót budowlanych wniosków i zaleceń w tym zakresie.

Sporządzane co roku raporty z nadzoru przyrodniczego na etapie budowy należy niezwłocznie przekazywać do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie.”;

5. Uchylam punkt 1.2.31 decyzji w brzmieniu:

„Prace związane z zasypaniem stawów należy przeprowadzić pod nadzorem przyrodniczym (herpetologicznym).”

i w tym zakresie orzekam:

„Dopuszcza się likwidację części powierzchni 3 zbiorników wodnych usytuowanych w km ok. 2+330 - 2+670, w następującym zakresie: zbiornik nr 2 – maks. 26 % obecnej powierzchni, zbiornik nr 3 – maks. 5 % obecnej powierzchni, zbiornik nr 4 – maks. 10 % obecnej powierzchni.”;

6. Uchylam punkt 1.2.32 decyzji w brzmieniu:

„W przypadku konieczności zasypania zbiorników w innym niż wrzesień terminie należy czasowo ogrodzić brzegi zbiorników w części przeznaczonej do zasypania. Grodzenie należy wykonać do końca lutego, jeśli prace planuje się wykonać w półroczu wiosenno-letnim, lub do końca września, jeśli zasypanie ma nastąpić jesienią. Należy zastosować siatkę o oczkach 0,5 x 0,5 cm lub mniejszych, albo też agrotkaninę rozpiętą na palikach do wysokości około 0,5 m (z 10- centymetrowym nawisem w kierunku „od zbiornika”), w dolnej części wkopaną w podłoże, na końcach ogrodzenia wykonać U-kształtne „zawrotki”. W czasie migracji płazów pojawiające się przy ogrodzeniu osobniki należy przenosić w bezpieczne miejsce.”

i w tym zakresie orzekam:

„Likwidacja części zbiorników wymienionych w pkt. 1.2.31 winna być prowadzona na przełomie września i października, małym, jednostronnym frontem roboczym. Przed przystąpieniem do ww. prac, na początku września, należy czasowo szczelnie ogrodzić brzegi zbiorników, w części przeznaczonej do zasypania, płótkami, siatką o oczkach 0,5 x 0,5 cm (lub mniejszych) albo agrotkaniną, rozpiętą na palikach do wysokości ok 50 cm (z nawisem o dł. 5 cm w kierunku „od zbiornika”), w dolnej części wkopaną w podłoże. Po wykonaniu ogrodzenia należy odławiać pojawiające się przy nim płazy i przenosić je poza teren inwestycji, do miejsc wskazanych przez nadzór przyrodniczy.” ;

7. Uchylam punkt 1.2.33 decyzji w brzmieniu:

„W przypadku, gdy zasypanie stawów ma nastąpić w okresie wiosenno-letnim należy prowadzić systematyczne, cotygodniowe kontrole wody w części zbiorników przeznaczonych do zasypania, a ewentualnie pojawiający się skrzek odławiać i przenosić w bezpieczne miejsce. Kontrole należy rozpocząć od 1 marca i kontynuować do czasu rozpoczęcia zasypywania zbiorników.

i w tym zakresie orzekam:

„Przez okres dwóch lat po zakończeniu inwestycji nadzór przyrodniczy winien prowadzić kontrole:

- a) szczelności zabezpieczeń systemu odwodnienia, o których mowa w punkcie 1.3.4 decyzji oraz ogrodzeń ochronnych, o których mowa w punktach 1.3.3 oraz 1.3.4 decyzji - 3 razy

w roku: przed wiosennymi migracjami płazów (luty - marzec), przed migracjami młodych osobników płazów (koniec maja – początek czerwca), przed migracjami jesiennymi płazów (sierpień). Należy podejmować natychmiastowe działania zaradcze w każdym przypadku stwierdzenia uszkodzeń,

- b) na odcinku drogi przebiegającym w sąsiedztwie kompleksu zbiorników wodnych, tj. od km 2+200 do km 2+800 nadzór przyrodniczy winien prowadzić monitoring śmiertelności płazów w terminie od 1 marca do 15 maja z częstotliwością co 5 dni.”;

8. Uchylam punkt 1.3.1 decyzji w brzmieniu:

„Należy zaprojektować ekrany akustyczne minimalizujące oddziaływanie hałasu na terenach chronionych akustycznie, zgodnie z przedstawioną poniżej lokalizacją i o podanych parametrach:

Nr ekran	Odcinek	Początek ekranu	Koniec ekranu	Strona	Wysokość ekranu [m]	Rodzaj ekranu
1	1.1	0+090 (DP)	3+950	prawa	2,5	pochłaniający
	1.2	3+950	4+060	prawa	3,0	przeźroczysty
2	2.1	3+885	4+000	lewa	3,5	przeźroczysty
	2.2	4+000	4+085	lewa	2,0	pochłaniający
3	3.1	0+045 (DP)	0+100 (DP)	lewa	3,5	przeźroczysty
4	4.1	0+107 (DP)	0+170 (DP)	prawa	3,5	przeźroczysty
5	5.1	8+090	8+164	prawa	4,0	pochłaniający
	5.2	8+168	0+205 (DW)	prawa	4,0	pochłaniający
6	6.1	9+160	9+244	lewa	3,5	pochłaniający
	6.2	9+255	9+500	lewa	3,5	pochłaniający
	6.3	9+500	41+395 (ul. Radziejowicka)	lewa	3,5	przeźroczysty
	6.4	41+391 (ul. Radziejowicka)	41+322 (ul. Radziejowicka)	lewa	3,0	przeźroczysty
7	7.1	9+325	41+460 (ul. Radziejowicka)	prawa	4,0	przeźroczysty
	7.2	41+460 (ul. Radziejowicka)	41+567 (ul. Radziejowicka)	prawa	4,0	przeźroczysty
8	8.1	41+322 (ul. Radziejowicka)	9+600	lewa	3,0	przeźroczysty
9	9.1	41+450 (ul. Radziejowicka)	41+530 (ul. Radziejowicka)	lewa	2,5	przeźroczysty
	9.2	41+530 (ul. Radziejowicka)	41+565 (ul. Radziejowicka)	lewa	3,5	przeźroczysty

i w tym zakresie orzekam:

„Należy zaprojektować ekrany akustyczne minimalizujące oddziaływanie hałasu na terenach chronionych akustycznie, zgodnie z przedstawioną poniżej lokalizacją i o podanych parametrach:

Nr ekran	Odcinek	Początek ekranu	Koniec ekranu	Strona	Wysokość ekranu [m]	Rodzaj ekranu
1	1.1	0+090 (DP)	3+950	prawa	2,5	pochłaniający
	1.2	3+950	4+060	prawa	3,0	przeźroczysty
2	2.1	3+885	4+000	lewa	3,5	przeźroczysty
	2.2	4+000	4+085	lewa	2,0	pochłaniający
3	3.1	0+045 (DP)	0+100 (DP)	lewa	3,5	przeźroczysty
4	4.1	0+107 (DP)	0+170 (DP)	prawa	3,5	przeźroczysty
5	5.1	8+090	8+164	prawa	4,0	pochłaniający
	5.2	8+168	0+205 (DW)	prawa	4,0	pochłaniający
6	6.1	9+160	9+244	lewa	3,5	pochłaniający
	6.2	9+255	9+500	lewa	3,5	pochłaniający
	6.3	9+500	41+395 (ul. Radziejowicka)	lewa	3,5	przeźroczysty
	6.4	41+391 (ul. Radziejowicka)	41+322 (ul. Radziejowicka)	lewa	3,0	przeźroczysty
7	7.1	9+325	41+460 (ul. Radziejowicka)	prawa	4,0	przeźroczysty
	7.2	41+460 (ul. Radziejowicka)	41+567 (ul. Radziejowicka)	prawa	4,0	przeźroczysty
8	8.1	41+322 (ul. Radziejowicka)	9+600	lewa	3,0	przeźroczysty
9	9.1	41+450 (ul. Radziejowicka)	41+530 (ul. Radziejowicka)	lewa	2,5	przeźroczysty
	9.2	41+530 (ul. Radziejowicka)	41+565 (ul. Radziejowicka)	lewa	3,5	przeźroczysty

Przeźroczyste ekrany akustyczne należy oznakować poprzez naklejenie na ich powierzchnię czarnych pionowych pasków taśmy, o szerokości 2 cm w odległości nie większej niż 10 cm od siebie”.

9. Uchylam punkt 1.3.3 decyzji w brzmieniu:

„Należy zaprojektować system odwodnienia przedmiotowej drogi, wyposażony w szczelne zbiorniki retencyjno-oczyszczające o pojemności gwarantującej zmagazynowanie nadmiaru wód opadowych i roztopowych oraz ich odprowadzanie do odbiorników w ilości jak ze zlewni naturalnej.”

i w tym zakresie orzekam:

„Należy zaprojektować system odwodnienia przedmiotowej drogi, wyposażony w szczelne zbiorniki retencyjno-oczyszczające o pojemności gwarantującej zmagazynowanie nadmiaru wód opadowych i roztopowych oraz ich odprowadzanie do odbiorników w ilości jak ze zlewni naturalnej. Zbiorniki te należy szczelnie ogrodzić przy wykorzystaniu ogrodzeń, o parametrach wskazanych w pkt. 1.3.4 decyzji.”

10. Uchylam punkt 1.3.4 decyzji w brzmieniu:

„Należy zachować możliwość migracji zwierząt pod projektowanymi obiektami mostowymi WD1 w km 2+432,50 - 2+444,50, MD2 w km 4+986,01 - 5+012,21 oraz WD3 w km 7+479,26 - 7+681,26 (w części związanej z przejściem drogi nad rzeką Basinką) poprzez obsianie mieszaną traw powierzchni nieutwardzonych.”

i w tym zakresie orzekam:

„Należy zachować możliwość migracji zwierząt pod projektowanymi obiektami mostowymi, których parametry techniczne winny wynosić:

- a) WD1 w km 2+438,50 - szerokość min. 10 m, wysokość min. 2,5 m,
- b) MD2 w km 4+999,11 (most nad rzeką Mrowną) – szerokość min. 24 m, wysokość min. 2,5 m na brzegu w ok. km 5+012 i min. 3,5 m na brzegu w ok. km 4+986,
- c) WD3 w km 7+589,26 - w części związanej z przejściem drogi nad rzeką Basinką - szerokość min. 50 m, wysokość min. 8 m.

Powierzchnie nieutwardzone należy obsiać mieszaną traw.

Należy zastosować ogrodzenia ochronne, szczelnie połączone z przyczółkami obiektu mostowego WD1, o wysokości minimum 50 cm ponad powierzchnię terenu, osadzone w gruncie, z przewieszką o wysokości minimum 5 cm, z zagięciem skierowanym „na zewnątrz” od drogi, na odcinku od km 2+260 do km 2+750 (strona prawa i lewa). Ogrodzenie ochronne winno być wykonane z elementów prefabrykowanych (pełnych), a jego wolne końce należy zakończyć U – kształtnymi „zawrotkami”. Dopuszcza się wykonanie ogrodzenia z siatek o średnicy oczek nie większej niż 0,5 x 0,5 cm (z wyłączeniem siatek polimerowych), osadzonych w gruncie na głębokość minimum 10 cm, z przewieszką o wysokości minimum 5 cm. Wszelkie urządzenia i obiekty drogowe, w szczególności związane z odwodnieniem, odprowadzaniem i podczyszczaniem ścieków, które mogą powodować śmiertelność zwierząt należy zaprojektować w uzgodnieniu z prowadzącym nadzór herpetologiem, tak aby nie mogły być wykorzystywane jako miejsca okresowego lub stałego bytowania zwierząt. Wyżej wymienione urządzenia i obiekty powinny być skonstruowane i zabezpieczone w sposób chroniący przed możliwością wypadnięcia do nich zwierząt, poprzez zamontowanie odpowiednich krat, zasuw i ogrodzeń, a zarazem pozwalający na samodzielne wydostanie się zwierząt z tych obiektów i urządzeń. Studnie wpadowe, niecki wpadowe mające otwory wlotowe (połączenie z rowami) należy zabezpieczyć kratami stalowymi lub poprzez zamontowanie rzędu pionowych prętów (płaskowników) o rozstawie maks. 20 mm, w sposób utrudniający wpadanie płazów do wnętrza obiektów oraz wyposażyć w pochylnie lub rury wyjściowe umożliwiające samodzielne wychodzenie zwierząt na zewnątrz.”

11. W pozostałym zakresie utrzymuję decyzję organu I instancji w mocy.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 września 2015 r., znak WOOŚ-II.4210.54.2014.MW, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie określił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn. „Budowa zachodniej obwodnicy Grodziska Mazowieckiego w ciągu drogi

wojewódzkiej nr 579, relacji Kazuń Polski - Radziejowice, na odcinku od węzła z autostradą A2 (km 2+209,60) do drogi wojewódzkiej nr 579 w m. Kałęczyn (km 9+560,51)".

Odwwołanie od decyzji wnieśli Teresa Szymańska, Ewa Jaworska, Jakub Grudnik, Andrzej Parol, Renata Latoszevska, Andrzej Latoszewski, Justyna Kapes-Czółnowska, Bogdan Kapes, Krystyna Kapes, Jarosław Gutkowski, Róża Gutkowska, Grzegorz Zenoberg i Beata Zenoberg, uznani z strony postępowania. Odwołujący się, jak wynika z akt sprawy i z uzupełnień odwołań, są właścicielami działek leżących w zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia. Wymienione wyżej osoby posiadają więc status strony postępowania.

Skarżona decyzja została doręczona stronom postępowania w trybie art. 49 Kpa, zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 74 ust 3 ustawy ooś.

Obwieszczenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 24 września 2015 r., znak WOOS-II.4210.54.2014.MW.1, informujące strony o wydanej decyzji wywieszone były na stronie internetowej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie (<http://bip.warszawa.rdos.gov.pl/obwieszczenie-regionalnego-dyrektora-ochrony-srodowiska-w-warszawie-z-dnia-24-wrzesnia-2015-znak-woos-ii-4210-54-2014-mw>) oraz na tablicach ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie i Urzędu Miasta i Gminy Grodzisk Mazowiecki. Najpóźniej obwieszczenie wywieszone zostało w Urzędzie Miasta i Gminy Grodzisk Mazowiecki - 29 września 2015 r., uznać zatem należy, że z dniem 13 października 2015 r. strony zostały powiadomione o wydanej decyzji, a od następnego dnia, zgodnie z art. 57 § 1 Kpa, rozpoczął bieg 14-dniowy termin do wniesienia odwołania od decyzji. W związku z powyższym ostatnim dniem do wniesienia lub nadania odwołania był 27 października 2015 r.

Odwwołania zostały złożone zatem w terminie – odwołanie Teresy Szymańskiej wpłynęło do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie w dniu 12 października 2015 r., o czym świadczy pieczęć i adnotacja Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, a odwołania pozostałych osób zostały nadane na pocztę w dniu 8 października 2015 r., jak wynika ze stempli pocztowych na kopertach.

Do postępowania odwoławczego włączyło się również pismem z dnia 27 stycznia 2016 r., przesłanym w systemie e-puap, Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. Andrzeja Czudka. Zgodnie z danymi z KRS, celem działania stowarzyszenia jest prowadzenie działalności w zakresie ekologii, ochrony środowiska, dziedzictwa przyrodniczego i edukacji. Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze jest prawidłowo reprezentowane (prawo reprezentowania zarządu stowarzyszenia we wszelkich podejmowanych przez nie sprawach posiada każdy członek zarządu - odwołanie podpisał Marek Sołtysiak, prezes stowarzyszenia) oraz zostało wpisane do rejestru 10 marca 2009 r., zatem w terminie ponad 12 miesięcy przed wszczęciem postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. Andrzeja Czudka uczestniczy więc w postępowaniu odwoławczym, zgodnie z art. 44 ust. 2 ustawy ooś, na prawach strony. Stowarzyszenie wniosło uwagi dotyczące głównie ochrony herpetofauny.

W toku postępowania odwoławczego pismo w sprawie złożyła także, drogą mailową, adwokat Justyna Wiśnińska-Kurpiel (data przesłania: 2 marca 2016 r.), reprezentująca Teresę Wiśnińską (która jest stroną postępowania), wnosząc m. in. o wstrzymanie wykonania skarżonej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie oraz podnosząc zarzuty w części tożsame z niżej przedstawionymi zarzutami Daniela Łupińskiego. Dodatkowo podnosi

ona zarzut naruszenia art. 7 Kpa, art. 76 § 1 Kpa, art. 77 § 1 Kpa, art. 80 Kpa (organ I instancji odmówił mocy dowodowej i wiarygodności, pominął i zdewaluował wartość opinii mazowieckiego wojewódzkiego konserwatora zabytków z dnia 23 lipca 2015 r.), jak również naruszenia: art. 66 ustawy ooś (nieprawidłowy zakres raportu); art. 9, 10 § 1 Kpa w zw. z art. 33 ust. 1 i 39 ustawy ooś (nieprawidłowe informowanie stron i społeczeństwa); art. 3 ust. 1 pkt 11 ustawy ooś w zw. z art. 33 ust. 1 i 39 ustawy ooś oraz art. 79 ustawy ooś (nieprawidłowe informowanie społeczeństwa i brak wystąpienia inwestora o określenie zakresu raportu oraz określenia tego zakresu przez organ I instancji); art. 80 ustawy ooś (brak uwzględnienia uzgodnień i opinii przy wydawaniu decyzji) i art. 81 ustawy ooś (poprzez jego niezastosowanie w sprawie).

Uwagi wniesione przez Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. Andrzeja Czudka i Justynę Wisińska-Kurpiel zostały rozpatrzone w toku postępowania odwoławczego.

Odwołania od przedmiotowej decyzji wniosły także inne osoby fizyczne – z ich wniosków wydano odrębne decyzje administracyjne lub, w przypadku braków formalnych podania, pozostawiono wnioski bez rozpoznania.

Odwołujący się podnieśli w stosunku do skarżonej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie następujące zarzuty.

Teresa Szymańska w odwołaniu poddaje w wątpliwość celowość przedsięwzięcia w kontekście istniejących połączeń Grodziska Mazowieckiego z autostradą A2 i wyraża zdziwienie co do jego nazwy, skoro obwodnica ta przechodzi przez zamieszkane działki i wsie. Odwołująca się uważa, że opinia organu Inspekcji Sanitarnej nie uwzględniła aspektu konieczności wyburzeń domów, w tym nowo wybudowanych, oraz, że wykonano ją przy nieznaności terenu, który jest zabudowany. W odwołaniu wskazuje ona również na dodatkowe koszty związane z realizacją zamierzeń towarzyszących przedsięwzięciu oraz prosi o wnikliwe przeanalizowanie uwag i wniosków złożonych w trakcie postępowania z udziałem społeczeństwa. Teresa Szymańska wskazuje przewagę racjonalnego wariantu alternatywnego i domaga się jego realizacji, prosząc w sytuacji spornej o *„komisję nie związaną z naszym terenem, o zbadanie obu projektów i terenu przez który mają przebiegać projektowane wersje obwodnic, aby stwierdzić, który jest korzystny dla mieszkańców”*.

Ewa Jaworska, Jakub Grudnik i Andrzej Parol podnoszą w odwołaniu zarzuty naruszenia art. 7 Kpa – w ich opinii w postępowaniu nie zostały podjęte wszelkie niezbędne działania konieczne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu obywateli, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej. Odwołujący się wskazują również, iż przesłanki takie jak ważność i nadrzędność interesu publicznego związanego z realizacją inwestycji, potrzeba pilnej zmiany sytuacji utrzymującej się od lat, tj. usunięcie uciążliwości ruchu oraz potrzeba wykorzystania środków z Unii Europejskiej nie pozwalają na zastosowanie art. 108 § 1 Kpa, zgodnie z którym decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności. Wnoszą oni o uchylenie decyzji w całości i skierowanie jej do ponownego rozpatrzenia. Dodatkowo, Andrzej Parol, w uzupełnieniu odwołania z dnia 8 lutego 2015 r., wskazał, iż w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie wymieniono składnika jakości powietrza, jakim jest benzo(a)piren i nie dokonano

oceny w odniesieniu do tej substancji, jak również nie uwzględniono pylenia wtórnego, czyli podrywania pyłu powstałego przez ścieranie np. klocków hamulcowych i opon.

Daniel Łupiński zastępujący Renatę Latoszewską, Andrzeja Latoszewskiego, Justynę Kapes-Czołnowską, Bogdanę Kapesa, Krystynę Kapes, Jarosława Gutkowskiego, Różę Gutkowską, Grzegorza Zenoberga i Beatę Zenoberg zaskarża decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie w całości. Decyzji tej zarzuca naruszenie:

- art. 28 Kpa w zw. z art. 10 Kpa w zw. z art. 107 § 3 Kpa w zw. z art. 30 i 37 ustawy ooś poprzez niewłaściwe zastosowanie w sprawie, a w konsekwencji uznanie, iż Grzegorz Kapes, Krystyna Kapes, Jarosław Gutkowski, nie są stronami postępowania, a w konsekwencji uniemożliwienie im czynnego udziału w sprawie,
- art. 7 Kpa, art. 76 § 1 Kpa, art. 77 § 1 Kpa, art. 80 Kpa polegające na niewyczerpującym rozpoznaniu materiału dowodowego oraz jego dowolnej ocenie wyrażającej się zwłaszcza w:
 1. odmówieniu mocy dowodowej i wiarygodności dokumentowi w postaci opinii Inspektora Sanitarnego nr 83/2015, znak: ZNS-712/138/3608/ 15/KG, (w zakresie konieczności całodobowych pomiarów hałasu na terenach chronionych akustycznie położonych w sąsiedztwie planowanej drogi i przebudowy kolidujących cieków wodnych przy uwzględnieniu przepisów z zakresu prawa wodnego), pomimo, iż dokument ten został sporządzony przez uprawniony podmiot i zdaniem skarżących ma on moc dokumentu urzędowego, w konsekwencji czego organ I instancji nie może wybiórczo uznawać, bądź też kwestionować, wniosków z niego wynikających,
 2. braku wszechstronnego zbadania sprawy i niewyjaśnienie, jaki będzie poziom emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych, a w konsekwencji, czy te zanieczyszczenia nie przekroczą dopuszczalnych poziomów i czy będą miały wpływ na życie i zdrowie skarżących, a także czy przedsięwzięcie będzie wpływało na stan budynków położonych na nieruchomościach skarżących,
 3. ustaleniu, iż w niniejszej sprawie brak jest konieczności przeprowadzania oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko,
- art. 8 Kpa poprzez brak pogłębiania zaufania obywateli do organów administracji publicznej poprzez wyciąganie przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie odmiennych wniosków niż wyrażone przez Powiatowego Inspektora Sanitarnego przy planowaniu tego samego przedsięwzięcia,
- art. 36 ustawy ooś w zw. z art. 91 § 3 Kpa poprzez nieprzeprowadzenie rozprawy, a w konsekwencji naruszenie zasady czynnego udziału stron i społeczeństwa w sprawie,
- art. 108 § 1 Kpa poprzez nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności pomimo braku ku temu przesłanek.

Wnosi on o wstrzymanie na podstawie art. 135 Kpa natychmiastowego wykonania zaskarżonej decyzji i uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy organowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego stwierdzono, co następuje.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, organ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wniosku o wydanie decyzji środowiskowej, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzupełnień raportu, opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Grodzisku Mazowieckim oraz treści zaskarżonej decyzji. W toku postępowania odwoławczego, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie co do okoliczności faktycznych i prawnych, wnikliwie badając poprawność postępowania przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji.

W konsekwencji, po analizie akt sprawy organ odwoławczy nie podzielił stanowiska odwołujących się.

Odnosząc się do treści odwołania Teresy Szymańskiej, stwierdzić należy, że w dużej części dotyczy ono kwestii, które pozostają poza zakresem postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Chodzi tu o zasadność realizacji przedsięwzięcia, jego nazwę i koszty. Elementy te nie wpływają na określenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, a w postępowaniu administracyjnym, zgodnie z zasadą legalizmu, organ działa w granicach wniosku inwestora.

Zasada ta ma również zastosowanie, jeśli chodzi o warianty przedsięwzięcia. Jeśli w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w odniesieniu do wariantu proponowanego przez inwestora nie zachodzą okoliczności, które wykluczają możliwość wydania decyzji w takim wariantcie, np. przesłanki odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia, określone w art. 80 ust. 2 i art. 81 ustawy o oś, wówczas organ jest zobowiązany do określenia środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia w wariantcie wskazanym we wniosku. Taka sytuacja miała właśnie miejsce w ocenianym postępowaniu. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie określił środowiskowe uwarunkowania dla wariantu wskazanego przez inwestora, po wykluczeniu, w toku oceny oddziaływania na środowisko, okoliczności uniemożliwiających uzgodnienia środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, kontrolując poprawność działania organu I instancji, stwierdza, iż nie doszło do nieprawidłowości w tym zakresie. Niezasadne jest więc w tym kontekście żądanie odwołującej się co do realizacji przedsięwzięcia w wariantcie alternatywnym.

Jeśli chodzi o powołanie „komisji”, która miałaby wybrać najkorzystniejszy dla mieszkańców wariant, to wyjaśnić trzeba, iż ani Kpa, ani przepisy w zakresie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie przewidują takiej możliwości.

W kwestii opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Grodzisku Mazowieckim wyjaśnić trzeba, że organ ten dokonuje opinii (zarówno przed stwierdzeniem obowiązku przeprowadzenia oceny, jak i w trakcie oceny oddziaływania na środowisko) w zakresie wpływu przedsięwzięcia na zdrowie i życie ludzi w kontekście higieny sanitarnej. Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz.U.2015.1412), jest ona powołana do realizacji zadań z zakresu zdrowia publicznego, w szczególności poprzez sprawowanie nadzoru nad warunkami: higieny środowiska; higieny

pracy w zakładach pracy; higieny radiacyjnej; higieny procesów nauczania i wychowania; higieny wypoczynku i rekreacji; zdrowotnymi żywności, żywienia i przedmiotów użytku; higieniczno-sanitarnymi, jakie powinien spełniać personel medyczny, sprzęt oraz pomieszczenia, w których są udzielane świadczenia zdrowotne - w celu ochrony zdrowia ludzkiego przed niekorzystnym wpływem szkodliwości i uciążliwości środowiskowych, zapobiegania powstawaniu chorób, w tym chorób zakaźnych i zawodowych. Nie można więc za zasadny uznać zarzutu braku uwzględniania w opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Grodzisku Mazowieckim aspektu wyburzeń domów (ani jej treść nie wskazuje również, aby sformułowana została przy nieznajomości terenu, który jest zabudowany), kwestie te pozostają bowiem poza kompetencjami tego organu. Warto w tym miejscu dodatkowo wspomnieć, że w sytuacji, gdy przepisy prawa przewidują zasięgnięcie *opinii* stosownego organu, mamy do czynienia z niewiążącą formą stanowiska organu współdziałającego.

Strona prosi również w odwołaniu o wnikliwe przeanalizowanie uwag i wniosków złożonych w trakcie postępowania z udziałem społeczeństwa. Wyjaśnić trzeba, iż uwagi i wnioski społeczeństwa przeanalizowane zostały w postępowaniu przez organ I instancji, jako jeden z kluczowych elementów oceny oddziaływania na środowisko. W uzasadnieniu decyzji zapoznać można się z treścią uwag i wniosków złożonych w trakcie konsultacji społecznych, jak również ze sposobem odniesienia się do nich Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie (tabela nr 1 na str. 10-17 decyzji). Warto zwrócić uwagę, iż powinnością organu w trakcie postępowania z udziałem społeczeństwa jest rozpatrzenie wszystkich uwag i wniosków społeczeństwa, nie ma natomiast on obowiązku uwzględniania uwag, których nie uzna za zasadne. W ocenie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska organ I instancji prawidłowo przeprowadził analizę uwag i wniosków złożonych w trakcie postępowania z udziałem społeczeństwa.

Podsumowując, zarzutów podniesionych w odwołaniu przez Teresę Szymańską nie można uznać za słuszne.

Jeśli chodzi o zarzuty Ewy Jaworskiej, Jakuba Grudnika i Andrzeja Paroła, to dotyczyły one naruszenia art. 7 i art. 108 § 1 Kpa, jak również braku uwzględnienia w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w ocenie oddziaływania na środowisko wpływu benzo(a)pirenu oraz pylenia wtórnego.

W kwestii naruszenia art. 7 Kpa odwołujący się nie wskazują w jakim zakresie stan faktyczny nie został wyjaśniony w postępowaniu, ani w jaki sposób nie uwzględniono interesu społecznego i słusznego interesu obywateli.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, na podstawie analizy zgromadzonego materiału dowodowego i rozpatrując sprawę w pełnym zakresie, nie może zgodzić się z zarzutem w tym zakresie. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie poprawnie zgromadził i przeanalizował materiał dowodowy, w tym również raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, który — po dokonaniu koniecznych uzupełnień przez inwestora — spełnia ustawowe wymogi i stanowi podstawę prawidłowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Wyjaśnić w tym miejscu trzeba również, iż w postępowaniu w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uwzględnienie interesu społecznego i słusznego interesu obywateli polega na optymalnym określeniu środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia, tak aby jak najlepiej, w granicach prawa, zminimalizować oddziaływania przedsięwzięcia — co w postępowaniu ocenianym przez Generalnego Dyrektora Ochrony

Środowiska nastąpiło. Przez interes społeczny i słuszny interes obywateli nie można w kontekście decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rozumieć realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie, niż wskazany przez inwestora (odwołujący sprzeciwiają się realizacji wariantu inwestora), chyba że przemawiają za tym przesłanki wynikające z przepisów prawa, co jak dowiedzione już wyżej, przy analizie zarzutów Teresy Szymańskiej, nie miało miejsca w niniejszej sytuacji.

Jeśli chodzi o rygor natychmiastowej wykonalności, to zgodnie z art. 108 § 1 Kpa, decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. W opinii Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wskazane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie przesłanki nadania decyzji tego rygoru wpisują się przesłanki wskazane w przepisie art. 108 § 1 Kpa – szybka realizacja inwestycji leży bowiem nie tylko w ważnym interesie strony, ale przede wszystkim przemawia za nią interes społeczny. Każda inwestycja drogowa służy ludziom oraz zapewnia rozwój społeczny i cywilizacyjny. Jej realizacja z zachowaniem warunków i zasad zrównoważonego rozwoju niewątpliwie więc leży w interesie społecznym [Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 czerwca 1999 r., sygn. akt IV SA 1425/97, „nie może budzić wątpliwości, że budowa ulicy leży w interesie społecznym (...)]. Jeśli zaś chodzi o wyjątkowo ważny interes strony, to według orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyrok z dnia 27 lutego 1998 r., sygn. akt V SA 688/97) „Jedną z przesłanek nadania decyzji nieostatecznej rygoru natychmiastowej wykonalności jest „niezbędność” niezwłocznego wdrożenia rozstrzygnięcia decyzji w życie. Odwołując się do pojęcia „niezbędności” niezwłocznego działania, ustawodawca uznaje, że może to nastąpić w takim przypadku, w którym nie można się obejść w danym czasie i w istniejącej sytuacji bez wykonania praw lub obowiązków, o których rozstrzyga się w decyzji, ponieważ zwłoka w ich wykonaniu zagraża dobrom chronionym, określonym w art. 108 § 1 kpa”. Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności przedmiotowej decyzji przyspieszy uzyskanie kolejnych decyzji wydawanych w trakcie procesu inwestycyjnego, co umożliwi inwestorowi efektywniejsze rozplanowanie prac budowlanych, skrócenie czasu realizacji przedmiotowego zadania, a także zminimalizowanie kosztów jego wykonania.

W kwestii braku uwzględnienia w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w ocenie oddziaływania na środowisko wpływu benzo(a)pirenu oraz pylenia wtórnego, organ II instancji nie może zgodzić się z odwołującymi.

W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wymieniono jako najważniejsze zanieczyszczenia powietrza w województwie mazowieckim pyły i benzo(a)piren, wskazując jednocześnie, iż zanieczyszczenia te pochodzą w głównej mierze z ogrzewania indywidualnego domów. W dokumentacji sprawy wskazano sumy emisji zanieczyszczeń przemysłowych dla powiatu grodzkiego, uwzględniając pył zawieszony PM₁₀, pył PM_{2,5} oraz benzo(a)piren. Planowana inwestycja będzie w fazie realizacji potencjalnym źródłem zanieczyszczeń powietrza - faza ta może wiązać się z emisją do powietrza atmosferycznego pyłów powstających w trakcie prac budowlanych i montażowych oraz transportu materiałów budowlanych i ziemi z wykopów. Pyły te, z względu na ich genezę, będą mieć niewielką odległość unoszenia, zatem stężenie zanieczyszczeń będzie szybko malało w miarę oddalania się od źródła emisji, ponadto emisje te nie będą znaczące i nie pogorszą jakości powietrza w dłuższym okresie czasu. Praca maszyn budowlanych i samochodów ciężarowych oraz transport mas bitumicznych

w trakcie realizacji przedsięwzięcia może być źródłem gazowych zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego. Emisje, na tym etapie inwestycyjnym, będą mieć charakter niezorganizowany, zatem nie wymagają pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza z instalacji. Na etapie eksploatacji przedsięwzięcia źródłem emisji substancji zanieczyszczających będą pojazdy, powodujące również pylenie ze ścierania się opon, wykładzin hamulców i nawierzchni drogi. Wyniki obliczeń rozprzestrzeniania się substancji zanieczyszczających wykazały, że dla analizowanych horyzontów czasowych (2015 r. i 2025 r.) nie będą miały miejsca przekroczenia dopuszczalnych wartości zarówno stężeń maksymalnych jednogodzinnych, jak i stężeń średniorocznych.

Mając na względzie minimalizację wielkości emisji na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie nałożył na inwestora warunki określone w punktach 1.2.3, 1.2.17, 1.2.18, 1.2.35 oraz 1.3.1 sentencji skarżonej decyzji. Zgodnie z nimi podczas prowadzenia prac budowlanych stosowany będzie sprzęt sprawny technicznie, eksploatowany i konserwowany w sposób prawidłowy. Prace budowlane będą prowadzone w sposób ograniczający możliwość wtórnego pylenia. Teren inwestycji będzie utrzymywany w należytym porządku, plac budowy zraszany wodą w dni słoneczne i wietrzne (w warunkach powodujących znaczne przesuszenie podłoża), skrzynie ładunkowe samochodów transportujących materiały sypkie będą przykrywane plandekami, a składowiska materiałów zawierających drobne frakcje pyłowe będą osłonięte przed działaniem wiatru. Uciążliwości związane z prowadzeniem robót w fazie realizacji inwestycji będą minimalizowane także poprzez odpowiedni harmonogram robót budowlanych. Na etapie eksploatacji inwestycji utrzymywana będzie czystość nawierzchni drogi i jej otoczenia. Bariere dla rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń pyłowych stanowić będą także ekrany akustyczne towarzyszące przedsięwzięciu.

Zarzuty w tym zakresie nie mogą być więc uznane za zasadne.

Odpowiadając na zarzuty Renaty Latoszewskiej, Andrzeja Latoszewskiego, Justyny Kapes-Czółnowskiej, Bogdana Kapesa, Krystyny Kapes, Jarosława Gutkowskiego, Róży Gutkowskiej, Grzegorza Zenoberga i Beaty Zenoberg, w pierwszej kolejności Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska musi odnieść się do zarzutu naruszenia art. 28 Kpa w zw. z art. 10 Kpa w zw. z art. 107 § 3 Kpa w zw. z art. 30 i 37 ustawy ooś poprzez uznanie, iż Grzegorz Kapes, Krystyna Kapes, Jarosław Gutkowski, nie są stronami postępowania.

Zgodnie z art. 28 Kpa stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie, albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. W orzecznictwie administracyjnym ugruntowany jest pogląd, że przymiot strony w postępowaniu ma osoba, której dotyczy bezpośrednio to postępowanie, lub w którym może być wydane orzeczenie godzące w jej prawem chronione interesy poprzez ograniczenie lub uniemożliwienie korzystania z przysługujących jej praw (Wyrok NSA z dnia 09.12.2005 r., sygn. akt II OSK 310/05).

W przedmiotowym postępowaniu stroną jest wnioskodawca oraz właściciele, współwłaściciele lub użytkownicy wieczystości nieruchomości położonych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia, lub znajdujących się w strefie jego negatywnego oddziaływania.

Na podstawie akt sprawy nie można uznać interesu prawnego Grzegorza Kapesa w niniejszej sprawie, nie jest on bowiem właścicielem, współwłaścicielem ani użytkownikiem wieczystym nieruchomości położonych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia lub znajdujących się w strefie jego negatywnego oddziaływania, a jedynie zamieszkuje taką

nieruchomość (jak wskazał pełnomocnik odwołujących się w odpowiedzi z dnia 27 stycznia 2016 r. na wezwanie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 14 stycznia 2016 r., znak DOOŚ-OAII.4210.31.2015.JSz.3, o wykazanie interesu prawnego odwołujących się). [Z wniosków osób nie posiadających legitymacji do wniesienia odwołania od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 24 września 2015 r. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska umorzył postępowanie odwoławcze, o czym wspomniano na stronie 7 niniejszej decyzji.]

Natomiast w odniesieniu do Krystyny Kapes, Jarosława Gutkowskiego, jak również Renaty Latoszewskiej, Andrzeja Latoszewskiego, Justyny Kapes-Czółnowskiej, Bogdana Kapesa, Róży Gutkowskiej, Grzegorza Zenoberga i Beaty Zenoberg Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska potwierdził ich status strony postępowania i rozpatrzył ich odwołania.

W niniejszej sprawie doszło do naruszenia praw odwołujących się w postępowaniu prowadzonym przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, bowiem nie przyznał on legitymacji strony postępowania części z wyżej wymienionych, jednakże w ocenie organu II instancji uchybienie to nie miało wpływu na wynik sprawy.

Pismo z dnia 6 maja 2015 r. skierowane m. in. przez Justynę Kapes-Czółnowską, Krystynę Kapes i Bogdana Kapesa do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, potraktowane zostało jako pismo złożone przez społeczeństwo poza wyznaczonym 21-dniowym terminem na składanie uwag i wniosków, i co za tym idzie opisane w uzasadnieniu decyzji jako nierozpatrzone, jednakże zawarte w nim treści są tożsame z elementami analizowanymi w toku postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko (kwestie przyrodnicze, archeologiczne) lub są niezasadne – jak omówione już wyżej żądania realizacji przedsięwzięcia w innym wariancie.

W dniu 6 maja 2015 r. pismo o zbliżonej treści złożyli również Jarosław Gutkowski (w nagłówku podał on nazwisko Gutowski), Renata Latoszeńska, Andrzej Latoszewski oraz ponownie Justyna Kapes-Czółnowska, Krystyna Kapes i Bogdan Kapes. W piśmie tym, poza wyżej już opisanymi zagadnieniami, poruszono kwestie pozostające poza zakresem postępowania (koszty przedsięwzięcia) oraz wyrażono potrzebę zorganizowania otwartej rozprawy administracyjnej, która należy do fakultatywnych elementów procedury z udziałem społeczeństwa. W tym przypadku potraktowanie pisma jako złożonego przez społeczeństwo poza wyznaczonym 21-dniowym terminem na składanie uwag i wniosków również nie spowodowało uchybienia prawom jego autorów, uznanych przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za strony postępowania, które mogłoby mieć wpływ na wynik sprawy.

Analogiczna sytuacja dotyczy również pism Krystyny Kapes z 4 czerwca 2015 r. oraz Beaty Zenoberg i Grzegorza Zenoberga z 9 czerwca 2015 r. – potraktowane zostały jako złożone przez społeczeństwo poza wyznaczonym 21-dniowym terminem na składanie uwag i wniosków, jednakże dotyczyły one kwestii, które i tak zostały przeanalizowane w prowadzonym postępowaniu, zatem uchybienie to nie miało wpływu na wynik sprawy.

Podsumowując, należy stwierdzić, iż jakkolwiek nastąpiły ze strony Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie błędy w kwalifikacji pism odwołujących się, to nie miało to wpływu na wynik sprawy – byli oni informowani o przebiegu sprawy w trybie art. 49 Kpa, ich uwagi zostały przeanalizowane w toku oceny oddziaływania na środowisko, a następnie skutecznie złożyli odwołanie. Nie doszło więc w przedmiotowym postępowaniu do naruszenia art. 28 Kpa w zw. z art. 10 Kpa w zw. z art. 107 § 3 Kpa w stopniu mającym wpływ na wynik sprawy.

W postępowaniu nie doszło natomiast do naruszenia art. 30 i 37 ustawy o oś - organ I instancji prawidłowo dokonał czynności wymaganych zgodnie z tymi przepisami. Czynności związane z udziałem społeczeństwa w postępowaniu nie są bowiem tożsame z udziałem stron – podmioty te mają inne uprawnienia, a organ prowadzący postępowanie musi sprostać innym wymogom w stosunku do nich. Jeśli chodzi o udział społeczeństwa w postępowaniu – Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska nie stwierdził nieprawidłowości w tym zakresie mogących mieć wpływ na wynik sprawy.

Wyżej analizowane zarzuty nie zasługują więc na uwzględnienie.

Kolejny zarzut dotyczy naruszenia art. 7 Kpa, art. 76 § 1 Kpa, art. 77 § 1 Kpa, art. 80 Kpa poprzez niewyczerpujące rozpoznanie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz jego dowolną ocenę, wyrażającą się zwłaszcza w odmówieniu mocy dowodowej i wiarygodności opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Grodzisku Mazowieckim z dnia 23 czerwca 2015 r., nr 83/2015, znak ZNS-712/138/3608/15/KG.

Jak wynika z akt sprawy, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Grodzisku Mazowieckim wyraził pozytywne stanowisko nt. przedsięwzięcia, wskazując jednocześnie konieczne do zastosowania ze względów higieniczno-zdrowotnych warunki jego realizacji i eksploatacji. Warunki te Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie w większości uwzględnił i zawarł w punktach 1.2.2-1.2.3, 1.2.8, 1.2.14, 1.2.19-1.2.21, 1.2.24, 1.2.34 oraz 1.2.35 sentencji skarżonej decyzji. Nie uwzględnił on warunku dotyczącego przebudowy kolidujących cieków wodnych przy uwzględnieniu przepisów z zakresu prawa wodnego, bowiem w ocenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie obostrzenie zawarte w nim wynika z przepisów powszechnie obowiązującego prawa. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie nie uwzględnił również warunku mówiącego o konieczności wykonania całodobowych pomiarów hałasu na terenach chronionych akustycznie położonych w sąsiedztwie planowanej drogi, gdyż obowiązek ten nie znajduje uzasadnienia w przepisach rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem (Dz. U. Nr 140, poz. 824, ze zm.). Ponadto z przeprowadzonej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przy wykonaniu przez inwestora ustaleń decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zachowane zostaną normy akustyczne, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112).

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska podziela stanowisko organu I instancji w tym zakresie - prawidłowo nie uwzględnił on w decyzji wyżej opisanych warunków zawartych w opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Grodzisku Mazowieckim.

Niezależnie od tej oceny dodać trzeba, iż opinia organu Inspekcji Sanitarnej, jako organu współdziałającego, nie ma charakteru wiążącego dla organu wydającego decyzję - w przypadkach, gdy przepisy prawa posługują się formułą „*po zasięgnięciu opinii*” treść decyzji kończącej postępowanie może być odmienna od treści opinii, a organ w uzasadnieniu decyzji kończącej postępowanie powinien wyjaśnić motywy, jakimi się kierował, odrzucając stanowisko w niej wyrażone. Taka sytuacja, nie stanowiąca naruszenia art. 8 Kpa, miała miejsce w niniejszej sprawie - Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie nie uwzględnił w całości opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Grodzisku Mazowieckim i szczegółowo

wyjaśnił w uzasadnieniu decyzji, które jej części odrzucił, wyjaśniając jednocześnie powody którymi się kierował.

Zarzuty w tym zakresie są więc nieuzasadnione.

Pełnomocnik odwołujących się stoi na stanowisku, że naruszenie art. 7 Kpa, art. 76 § 1 Kpa, art. 77 § 1 Kpa, art. 80 Kpa nastąpiło również poprzez brak wszechstronnego zbadania sprawy i brak wyjaśnienia jaki będzie poziom emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych, a w konsekwencji, czy te zanieczyszczenia nie przekroczą dopuszczalnych poziomów i czy będą miały wpływ na życie i zdrowie skarżących, a także czy przedsięwzięcie będzie wpływało na stan budynków położonych na nieruchomościach skarżących.

Zarzut ten nie znajduje potwierdzenia w aktach sprawy. Organ prowadzący postępowanie szczegółowo przeanalizował raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko pod kątem wszystkich oddziaływań, w tym dotyczących zanieczyszczeń powietrza i wzywał inwestora do uzupełnień m.in. w zakresie ochrony powietrza. Z akt sprawy wynika, jak wspomniano już wyżej przy analizie zarzutów Andrzeja Parola, że wyniki obliczeń rozprzestrzeniania się substancji zanieczyszczających w powietrzu wykazały, że dla analizowanych horyzontów czasowych (2015 r. i 2025 r.) nie będą miały miejsca przekroczenia dopuszczalnych wartości zarówno stężeń maksymalnych jednogodzinnych, jak i stężeń średniorocznych. W toku oceny oddziaływania na środowisko raport wraz z uzupełnieniami przekazany był do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Grodzisku Mazowieckim, który go pozytywnie zaopiniował, proponując warunki realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, tak aby było ono akceptowalne z punktu widzenia ochrony zdrowia i życia ludzi. W opinii Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w zakresie zanieczyszczeń powietrza została przeprowadzona prawidłowo.

Radca prawny reprezentujący odwołujących się podnosi w ich imieniu również zarzut naruszenia przepisów Kpa poprzez ustalenie przez organ prowadzący postępowanie, iż w niniejszej sprawie brak jest konieczności przeprowadzania oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Zarzut ten jest niezrozumiały dla organu II instancji. Z akt sprawy, jak i z treści skarżonej decyzji jasno bowiem wynika, iż w przedmiotowej sprawie Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, po przeprowadzeniu analizy uwarunkowań wymienionych w art. 63 ust. 1 ustawy ooś oraz uwzględniając opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Grodzisku Mazowieckim, postanowieniem z dnia 30 października 2014 r., znak WOOŚ-4210.54.2014.MW, nałożył obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia oraz ustalił zakres koniecznego do wykonania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Zarzut dotyczący stwierdzenia braku konieczności przeprowadzania oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko nie jest więc słuszny.

Kolejny zarzut to zarzut naruszenia art. 36 ustawy ooś w zw. z art. 91 § 3 Kpa. Zgodnie z art. 36 ustawy ooś, organ właściwy do wydania decyzji może przeprowadzić rozprawę administracyjną otwartą dla społeczeństwa, a przepis art. 91 § 3 Kpa stosuje się odpowiednio. Z kolei art. 91 § 3 Kpa mówi, że jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo, że oprócz wezwanych stron, uczestniczących w postępowaniu, mogą być jeszcze w sprawie inne strony, nieznane organowi administracji publicznej, należy ponadto o terminie, miejscu i przedmiocie rozprawy ogłosić w drodze obwieszczeń albo w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości. Reprezentujący odwołujących się stoi na stanowisku, że organ prowadzący postępowanie powinien był przeprowadzić rozprawę w trybie art. 36 ooś w celu wyjaśnienia stronom oraz

lokalnemu społeczeństwu środowiskowych uwarunkowań planowanego przedsięwzięcia, skoro złożono wniosek o przeprowadzenie rozprawy, wiele osób składało uwagi i wnioski, a inwestycja może budzić wątpliwości wśród społeczeństwa. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska nie może zgodzić się z taką opinią i wyjaśnia, iż rozprawa administracyjna jest fakultatywnym elementem procedury udziału społeczeństwa w postępowaniu, a powodami jej wyznaczenia w postępowaniu w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może być przyspieszenie lub uproszczenie postępowania lub gdy jest to potrzebne dla wyjaśnienia sprawy przy udziale świadków lub biegłych albo w drodze oględzin. Wyjaśnienie stronom oraz społeczeństwu środowiskowych uwarunkowań planowanego przedsięwzięcia, żądanie przeprowadzenia rozprawy, duża liczba uwag i wniosków, wątpliwości wśród społeczeństwa nie stanowią powodów do organizowania rozprawy administracyjnej. Brak tego fakultatywnego elementu nie powoduje również uszczuplenia prawa stron do czynnego udziału w postępowaniu, ani nie stanowi o wadliwym przeprowadzeniu udziału społeczeństwa w postępowaniu, które było prawidłowo informowane o przedsięwzięciu i które mogło składać uwagi i wnioski w trakcie 21-dniowego wyłożenia wybranych akt sprawy do wglądu. Nie może być również mowy o naruszeniu art. 91 § 3 Kpa, skoro rozprawy nie przeprowadzono. Zarzuty powyższe są chybione.

Ostatni zarzut dotyczy naruszenia art. 108 § 1 Kpa – odwołujący się uważają, że decyzji środowiskowej, jako nieposiadającej waloru „wykonalności”, rygoru tego nie można nadać oraz podnoszą, na wypadek gdyby organ II instancji nie podzielił ich opinii, że w niniejszej sytuacji nie zaistniały przesłanki do nadania decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie tego rygoru. Rzeczywiście Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska ma odmienne stanowisko w tej sprawie niż odwołujący się. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest bowiem decyzją o cechach wykonalności, a zawarta w niej treść nadaje się do wykonania. Oznacza to, że atrybut „wykonalności” decyzji immanentnie łączy się z treścią samej decyzji, a nie tylko szeroko rozumianych następstw tej decyzji (wspomniany w odwołaniu wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 22.02.2011r., sygn. akt II SA/Kr 880/10). Nie można jednakże zgodzić się z poglądem prezentowanym w dalszej części tego wyroku, gdyż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nakłada na adresata obowiązki określonego działania lub ich zaniechania, wywołuje zatem sama z siebie określone skutki. Jakkolwiek decyzja ta wiąże kolejne decyzje inwestycyjne, to nie wszystkie zawarte w niej warunki są do nich przenoszone, część z nich, pozostająca poza zakresem kompetencji organów wydających decyzje następcze, obowiązuje adresata decyzji tylko na podstawie decyzji środowiskowej. Przykładami takimi mogą być warunki dotyczące monitoringu, kompensacji przyrodniczej, czy, występujące w skarżonej decyzji, warunki wykorzystania terenu na etapie realizacji przedsięwzięcia, terminy realizacji określonych prac, czy obowiązki dotyczące nadzoru przyrodniczego. Zgodnie z art. 82a ustawy o oś, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach w wybranych sytuacjach stanowi również podstawę do przeprowadzenia prac przygotowawczych, polegających na wycince drzew i krzewów, przeprowadzenia badań archeologicznych lub geologicznych, a także przeprowadzenia kompensacji przyrodniczej na określonych nieruchomościach. Nie ma więc wątpliwości, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma cechy „wykonalności”. Pogląd ten znajduje również potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 grudnia 2011 r., sygn. akt II OSK 2169/11, oraz w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 19 lutego 2014 r., sygn. akt II SA/Wr 851/13, w którym sąd wyraził pogląd, że decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

wydanej na podstawie przepisów ustawy oś może być nadany, na podstawie art. 108 § 1 lub § 2 Kpa, rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zawiera ona elementy związane z obowiązkami kierowanymi bezpośrednio do adresata decyzji.

Jeśli zaś chodzi o przesłanki nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, to jak wskazano już na stronach 11-12 niniejszej decyzji, przy analizie zarzutów Ewy Jaworskiej, Jakuba Grudnika i Andrzeja Parola, to w opinii Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wskazane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie przesłanki wpisują się w uwarunkowania wskazane w przepisie art. 108 § 1 Kpa.

Zarzutu naruszenia art. 108 § 1 Kpa nie można więc uznać za słuszny. Kwestia zaś wstrzymania, na podstawie art. 135 Kpa, natychmiastowego wykonania zaskarżonej decyzji rozstrzygnięta została odrębnym postanowieniem.

Podsumowując, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska nie może uznać za zasadne zarzutów przedstawionych przez odwołujących się.

Mając jednakże na uwadze, że kompetencje organu odwoławczego nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do decyzji organu I instancji, lecz do całościowej analizy akt sprawy oraz kontroli merytorycznej rozstrzygnięcia, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, badając sprawę, dostrzegł potrzebę doprecyzowania wybranych warunków decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 24 września 2015 r., wobec czego uchylił niektóre punkty decyzji organu I instancji i w to miejsce orzekł na nowo ich brzmienie, co zostało dokonane w sentencji niniejszej decyzji i uzasadnione poniżej.

Zmieniono punkt 1.2.11 decyzji poprzez nadanie mu brzmienia: „Prace regulacyjne rzeki Basinki, na odcinkach koryta istniejącego, należy wykonać w okresach występowania niskich przepływów, z wyłączeniem okresu od początku kwietnia do końca czerwca i od początku września do połowy grudnia. Prace polegające na odcinkowym przekładaniu koryta rzeki Basinki oraz rowów melioracyjnych należy poprzedzić wykonaniem nowego odcinka koryta. Następnie należy odciąć „stary” fragment koryta i przelożyć nurt do nowego koryta. Przed zasypaniem starego koryta należy odłowić zwierzęta w nim bytujące i przenieść je do nowego koryta (najlepiej na odcinek położony poniżej fragmentu objętego pracami). Należy zachować możliwość swobodnego przemieszczania się zwierząt (w tym płazów) wzdłuż i w poprzek koryta cieku. Do ubezpieczenia koryt rowów i rzeki Basinki zastosować geokratę, zasypaną szczelnie gruntem i obsianą mieszanką traw. Nachylenie skarp rzeki Basinki nie powinno być większe niż 1:2.” Wyłączenie możliwości prowadzenia prac regulacyjnych rzeki Basinki na odcinkach koryta istniejącego (ograniczenie czasowe nie dotyczy etapu budowy nowego koryta) w okresie od początku kwietnia do końca czerwca i od początku września do połowy grudnia wynika z faktu, iż są to okresy szczególnej wrażliwości ichtiofauny (okres migracji i rozrodu) na prace ingerujące w ekosystemy wodne. Ustalony w tym warunku schemat postępowania, w szczególności zapis nakazujący odłowienie i przeniesienie zwierząt bytujących w „starym” korycie, ma na celu dodatkowe ograniczenie negatywnego wpływu prac związanych z przełożeniem i regulacją koryta rzeki i rowów na faunę. Doprecyzowano również warunek w zakresie nachylenia skarp przebudowywanych odcinków rowów i rzeki i pokrycia ich gruntem obsianym mieszanką traw, dzięki czemu nowe koryto rzeki nie będzie stanowiło bariery na trasie przemieszczania zwierząt.

Punkt 1.2.13 decyzji uzupełniono o zapis wprowadzający na etapie budowy dodatkowe rozwiązania w zakresie zabezpieczenia terenu budowy, na odcinku przebiegającym przez

kompleks zbiorników wodnych, przed możliwością przedostawania się na ten teren małych zwierząt, w tym płazów. Uzasadnione jest to faktem, iż wspomniany kompleks stawów jest terenem atrakcyjnym dla fauny, szczególnie pod względem korzystnych warunków bytowania płazów, a dzięki zaplanowanym ogrodzeniom wyeliminuje się także ryzyko uwięzienia drobnych zwierząt w wykopach pod fundamenty ekranów akustycznych.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska zmienił również punkt 1.2.28 decyzji, który dotyczy lokalizacji zaplecza budowy i magazynowania materiałów budowlanych. Na terenach określonych w tym punkcie decyzji (rozszerzonych także o tereny podmokłe) nie powinno się także magazynować mas ziemnych pozyskanych w trakcie budowy, stanowią one bowiem *odpad*, który powinien być gromadzony poza obszarami cennymi przyrodniczo. W warunku zastąpiono również termin „składować” na „magazynować”. Z przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U.2013.21 ze zm.) wynika, że wstępne magazynowanie odpadów przez ich wytwórcę to „magazynowanie odpadów”, natomiast termin „składowanie” dotyczy składowisk odpadów.

Rozbudowano punkt 1.2.30 decyzji dotyczący nadzoru przyrodniczego, który powinien być stały na etapie budowy przedsięwzięcia. Modyfikacja warunku pozwoli zapewnić nadzór wykwalifikowanych specjalistów (również w zakresie herpetologii) na etapie budowy inwestycji. Odpowiednia jakość kontroli terenu budowy ograniczy możliwość negatywnego wpływu na faunę. Specjalistyczny nadzór zapewni właściwe wypełnienie obowiązków wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz ochronę poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego w trakcie realizacji inwestycji.

W celu doprecyzowania, które zbiorniki wodne i w jakim zakresie mają być likwidowane zmieniono również punkt 1.2.31 decyzji, nadając mu brzmienie: „Dopuszcza się likwidację części powierzchni 3 zbiorników wodnych usytuowanych w km ok. 2+330 - 2+670, w następującym zakresie: zbiornik nr 2 – maks. 26 % obecnej powierzchni, zbiornik nr 3 – maks. 5 % obecnej powierzchni, zbiornik nr 4 – maks. 10 % obecnej powierzchni.”. Na str. 11 aneksu nr 2 do raportu podano szczegółowe parametry techniczne zbiorników zlokalizowanych w obszarze inwestycji oraz wskazano ile procent obecnej powierzchni zbiorników ulegnie zasypaniu. W części rysunkowej tego aneksu, na mapie, przedstawiono numerację ww. zbiorników oraz ich lokalizację względem planowanej drogi.

W punkcie 1.2.32 decyzji wprowadzono dodatkowe zapisy dotyczące sposobu prowadzenia prac w trakcie likwidacji części zbiorników wodnych oraz wskazano, że zasypanie części zbiorników powinno być przeprowadzone na przełomie września i października. Jest to termin optymalny, z uwagi na fakt, iż większość płazów przeobrażonych z postaci larwalnych zdąży opuścić zbiornik, a ogrodzenie nie przepuści do stawu (który ma być zasypany) płazów zimujących w zbiorniku.

W punkcie 1.2.33 decyzji, w miejsce zapisów odnoszących się do kontroli wody w celu odławiania i przenoszenia skrzeku, które w wyniku zmiany pkt. 1.2.32 stały się bezprzedmiotowe, sformułowano zalecenia kontroli przez nadzór przyrodniczy, przez okres dwóch lat po zakończeniu inwestycji, szczelności zabezpieczeń systemu odwodnienia oraz ogrodzeń ochronnych, wskazując terminy tych kontroli. Zgodnie z tym warunkiem, należy podjąć natychmiastowe działania zaradcze dla wszystkich stwierdzonych uszkodzeń, a na odcinku drogi przebiegającym w sąsiedztwie kompleksu zbiorników wodnych, tj. od km 2+200 do km 2+800, nadzór przyrodniczy będzie prowadzić monitoring śmiertelności płazów w terminie od 1 marca do 15 maja, z częstotliwością co 5 dni. Okres, w którym należy prowadzić monitoring winien

rozpocząć się 1 marca, aby wyeliminować ryzyko pominięcia szczytu migracji „wczesnowiosennych” gatunków płazów, których obecność w zbiornikach potwierdzono w trakcie inwentaryzacji (ropucha szara, żaba trawna, żaba moczarowa). Tak doprecyzowany zakres monitoringu będzie, w opinii Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, wystarczający, aby zweryfikować skuteczność ogrodzeń ochronnych.

W punkcie 1.3.1 kontrolowanej decyzji Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska nałożył na inwestora obowiązek zaprojektowania ekranów akustycznych minimalizujących oddziaływanie hałasu. Większość z tych ekranów ma być przeźroczysta. W celu ograniczenia ryzyka kolizji ptaków z tymi urządzeniami punkt ten uzupełniono o zapis: „Przeźroczyste ekrany akustyczne należy oznakować poprzez naklejenie na ich powierzchnię czarnych pionowych pasków taśmy, o szerokości 2 cm w odległości nie większej niż 10 cm od siebie”.

Punkt 1.3.3 decyzji zmieniono dodając zapis o szczelnym wygradzeniu zbiorników, zgodnie z charakterystyką uszczegółowioną w punkcie 1.3.4 decyzji. Warunek ten spowoduje ograniczenie dostępu płazów i innych drobnych zwierząt do zbiorników retencyjno-oczyszczających, które bez spełnienia konkretnych wymogów odnośnie parametrów i zasad gospodarowania (czyszczenie, okresy retencjonowania wody itp.) nie są dogodnym miejscem do bytowania płazów.

Ostatnim zmienionym punktem jest punkt 1.3.4 decyzji. Doszczegółowiono w nim parametry przejść dla zwierząt oraz wskazano parametry ogrodzeń ochronnych dla płazów, co spowoduje ograniczenie możliwości wtargnięcia płazów na drogę w sąsiedztwie zbiorników wodnych. Ogrodzenia ochronne winny być wykonane z elementów prefabrykowanych, dopuszczono również możliwość wykonania ogrodzeń z siatki, ale określono przy tym, że średnica oczek nie może być większa niż 0,5 x 0,5 cm. W opinii Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska prawidłowo zaprojektowane i wykonane siatki będą skutecznie ograniczać możliwość wtargnięcia płazów na jezdnię.

Wyznaczając kilometrąż wygradzeń, uznano, że nie jest on zasadny w odległości powyżej 500 m od miejsc rozrodu płazów z uwagi na fakt, iż planowany odcinek drogi rozpoczyna się w km 2+200,00 (czyli ok 150 m od najbliższego zbiornika), w km 2+234,74 przedmiotowa inwestycja krzyżuje się z drogą gminną, a między km 2+750,00, a ulicą Logistyczną, którą planowana droga przecina w km 2+900 znajdują się tereny, które nie są miejscem dogodnym do bytowania płazów. Obecnie są to nieużytki, na których miejscami zlokalizowane są płyty roślinności kserotermicznej, a wcześniej teren ten wykorzystywany był jako składowisko odpadów z cegielni. Nie zobowiązano również inwestora do zaprojektowania dodatkowych przepustów dla płazów, bowiem zbiorniki, stanowiące miejsca rozrodu płazów, znajdują się po obu stronach przebiegu planowanej drogi, która nie będzie stanowiła bariery pomiędzy siedliskiem lądowym płazów, a miejscem ich rozrodu.

Punkt 1.3.4 decyzji rozszerzono również o zapis dotyczący odpowiedniego zabezpieczenia obiektów i urządzeń drogowych, które mogą stanowić pułapkę dla zwierząt o niewielkich rozmiarach, co zminimalizuje ryzyko uwięzienia zwierząt w tych obiektach.

Poza wyżej zmienionymi punktami decyzji organu I instancji, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po analizie akt sprawy oraz kontroli merytorycznej rozstrzygnięcia, nie stwierdza innych uchybień. Organ I instancji prawidłowo zebrał i rozpatrzył materiał dowodowy – zgodnie z art. 7, 77 § 1 i 80 Kpa. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie poprawnie przeprowadził kwalifikację przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco

oddziaływać na środowisko do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i stwierdzając obowiązek przeprowadzenia oceny, jednocześnie określił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Raport ten, po dokonaniu koniecznych uzupełnień przez inwestora, spełnia wymogi art. 66 ustawy o oś i stanowi podstawę prawidłowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie właściwie przeprowadził czynności składające się na ocenę oddziaływania na środowisko, a następnie wydał decyzję, uwzględniając wyniki oceny oraz po wykluczeniu ustawowych przesłanek odmowy określenia środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia (art. 80 i 81 ustawy o oś). W toku postępowania organ I instancji nie uchybił wymogom w stosunku do społeczeństwa i stron postępowania w stopniu mogącym mieć wpływ na wynik sprawy.

Konkludując, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, realizując przysługujące stronom postępowania prawo do dwukrotnego rozpatrzenia sprawy, na podstawie analizy zgromadzonego materiału dowodowego rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie co do okoliczności faktycznych i prawnych. Mając na uwadze argumenty przedstawione w powyższym uzasadnieniu, po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji, orzeczono jak w sentencji, uchylając punkty: 1.2.11, 1.2.13, 1.2.28, 1.2.30, 1.2.31, 1.2.32, 1.2.33, 1.3.1, 1.3.3 i 1.3.4 decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 24 września 2015 r. i w tym zakresie orzekając co do istoty sprawy, a w pozostałej części, po stwierdzeniu braku uchybień i naruszenia prawa, które dawałoby podstawy do uchylenia tej decyzji, utrzymując ją w mocy.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję strony mogą wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania.

p.u. Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Krzysztof Lisowski

Otrzymują:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie,
2. Jakub Waclawik – pełnomocnik Mazowieckiego Zarządu Dróg Wojewódzkich w Warszawie, SWECO Infraprojekt Sp. z o.o., ul. Mogilska 25, 31-542 Kraków,
3. Teresa Szymańska, ul. Przeskok 6, 05-825 Grodzisk Mazowiecki,
4. Ewa Jaworska, Chrzanów Duży 39C, 05-825 Grodzisk Mazowiecki,
5. Jakub Grudnik, Chrzanów Duży 39C, 05-825 Grodzisk Mazowiecki,
6. Andrzej Parol, Chrzanów Duży 39C, 05-825 Grodzisk Mazowiecki,
7. Daniel Łupiński (zastępujący Renatę Latoszewską, Andrzeja Latoszewskiego, Justynę Kapes-Czołnowską, Bogdana Kapesa, Krystynę Kapes, Jarosława Gutkowskiego, Różę Gutkowską, Grzegorza Zenoberga i Beatę Zenoberg), Kancelaria Radców Prawnych M.T. Marjański s. c., ul. Hoża 64/2, 00-682 Warszawa,
8. Strony postępowania - powiadomienie zgodnie z art. 49 Kpa:
 - 8a. Burmistrz Miasta i Gminy Grodzisk Mazowiecki,
9. a/a.